

**ՌՈՒՄԻՆԻԱՅԻ
ՌԻՂԱՓՈԱԹ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ԱՌԱՋՆՈՐԴ
ԹԵՈԿՏԻՍՏ ՊԱՏՐԻԱՐԷԻ
ՓՈԽԱԴԱՐՁ ԱՅՅԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՄԱՅՐ ԱԹՈՒ ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾԻՆ**

*«Յոյց մեզ Տէր զողորմութիւնս քո,
եւ զփրկութիւնս քո տուր մեզ:
Որպէս զի մե՛ ես դորժք քո Տէր,
եւ յոյժ խոր են խորհուրդք քո»:*

ԿԻՊՐԻԱՆՈՍ

ՕԳԱՆՎԱԿԱՅԱՆՈՒՄ

Սույն թվականի նոյեմբերի 7-ի հինգշաբթի օրը, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա Հայրապետի հրավերով, փոխադարձ այցելությամբ Հայաստան ժամանեց Ռումինիայի Ուղղափառ Եկեղեցու առաջնորդ Նորին Սրբություն Թեկտիստ Պատրիարքը:

Սրբազան Պատրիարքի շքախմբի մաս էին կազմում ռումինահայոց փոխառաջնորդ հոգեջնորդ Տ. Չարեհ Ծ. վարդապետ Պարոնյանը, Ռումինիայում ՀՀ արտակարգ և լիազոր դեսպան Գևորգ Ղապինյանը, Ռումին Եկեղեցու բարձրաստիճան հոգևորականներ և աշխարհիկ անդամներ:

Հետկեսօրին օդանավը վայրէջք կատարեց «Չվարթնոց» օդանավակայանում, ուր Ռումինիայի Պատրիարքին դիմավորեցին Մայր Աթոռիս հոգևորականները՝ Գարեգին Ա Վեհափառ Հայրապետի գլխավորությամբ:

Դիմավորողների թվում էին նաև ՀՀ նախագահի խորհրդական Վահագն Խաչատրյանը, ՀՀ Կրոնից գործոց կոմիտեի նախագահ Լալար Սուքյանը և պաշտոնատար այլ այրեր:

Օդանավակայանի սպասասրահում տեղի ունեցավ մամլո հակիրճ ասուլիս, հընթացս որի Հայոց Հայրապետը, ողջունելով Թեկտիստ Պատրիարքին, ասաց. «Այստեղ Աստվածաշնչական երկրի մեջ ենք գտնվում, Արարատի շուրջին ներքև և նաև Սուրբ Էջմիածնի օրհնությանը մեջ: Մեր երկու Եկեղեցիները՝ Ռումանական Օրթոդոքս Եկեղեցին և Հայոց Առաքելական Եկեղեցին առավել քան 600 տարի շարունակական հարաբերության, եղբայրական գործակցության մեջ են եղել: Մենք Ձեր գալուստը կնկատենք նոր, հառաչաքայլ ընթացք մը՝ այդ բարեկամության գարգացման ճանապարհին: Ձեր առաջին այցելությունն է որպես պատրիարք Ռումանական Օրթոդոքս Եկեղեցու: Դուք ասկե տասներեք տարի առաջ գտնվել եք Հայաստանում, բայց այժմ այն Հայաստանը չէ, ինչ որ էր տասներեք տարի առաջ: Դուք գալիս եք մի ազատ ու անկախ հանրապետությամբ օժտված մեր երկիրը, և

նումանական ժողովուրդը և Ռուսեն Օրթոդոքս Եկեղեցին ամենաբարձր գնահատողներից են եղել ազատության և անկախության: Մեր աղոթքը և մաղթանքը, որ Ձեր գալուստը դառնա օրհնություն մեր Հայրենիքի ու մեր Եկեղեցու համար»:

Պատասխան խոսքում Թեոկտիստ Պատրիարքը կարևորեց իր փոխադարձ այդ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին՝ հավելելով, որ այն փոյգ Եկեղեցիների եղբայրական փոխադարձ հարաբերությունների առավել ամրապնդման լավագույն երաշխիքն է ու հավաստիքը: Եարունակելով խոսքը՝ Ռուսին Եկեղեցու առաջնորդն ի մասնավորի նաև շեշտեց. «Ձերդ Վեհափառություն, գերաշնորհ սրբազան հայրեր և պատվական անդամներ, աշխարհիկ և պետական ներկայացուցիչներ, Ռուսեն Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակությունը երջանիկ է այս այցելությանը Հայոց պատմական հողը: Ընդհատ է, որ չեմ գալիս առաջին անգամ: Այս անգամ գալիս եմ որպես սպասավոր և պատրիարք Ռուսեն Ուղղափառ Եկեղեցու: Գալիս եմ մի անկախ երկրից, որտեղ երիտասարդությունը և ժողովուրդը իր զոհաբերությանը կերտեց մեր երկրի ազատությունը և անկախությունը: Գալիս եմ այստեղ Հայաստան, որը Ռուսինհայրուս ճանաչված է իր հրաշալի ավանդապահությանը, հայ հավատացյալների և հայ հոգևորականների հավատքով, քրիստոնեացման առաջին դարից սկսյալ, Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչից հատկապես, մի Եկեղեցի և մի երկիր հարազատ, որպես բարեկամ Ռուսանիո և ռուսեն ժողովրդին: Այստեղ գալիս ենք այս անգամ որպես ուխտավորներ: Եվ որպես ուխտավորներ, գալիս ենք այստեղ՝ վերստին ծերադրելու հայ ժողովրդի և Հայաստանի սրբավայրերի առջև, երկրպագելու և համբուրելու հայ ժողովրդի նահատակների աճյունները և ավելի ամրապնդելու մեր երկու Եկեղեցիների գործակցությունը և հարաբերությունները, մարտիրոսների ամուր հավատքով հաղթահարելու բոլոր տեսակի դժվարությունները: Որպես Ուղղափառ Եկեղեցի, Ռուսեն Ուղղափառ Եկեղեցին և Ռուսեն Ուղղափառ Պատրիարքությունը տեսնում է Ձերդ Սրբության՝ Գարեգին Ա Վեհափառ Հայրապետի անձի մեջ եղբայրության և ծառայության մի առաքյալ ոչ միայն մեր երկու Ուղղափառ Եկեղեցիների, այլև մեր երկու հավատացյալ ժողովուրդների միջև, ովքեր հավատացած են մեր ապագային՝ հանուն Հիսուս Քրիստոսի:

Ծնորհակալություն հայտնելով Ձերդ Սրբությանը, Ձերդ Վեհափառությանը հանուն իմ պատվիրակության, հանուն իմ շքախմբի և հանուն Ռուսեն Եկեղեցու Սրբազան Միևնոդին, հավատացյալներին և հոգևորականներին, ովքեր պահում են Ձեր այցելության գեղեցիկ տպավորությունը, ի սրտե ասում եմ Ձեզ՝ բարի տեսանք, ուրախությամբ և երջանկությամբ, որպեսզի Աստված մեզ օգնի ծառայելու, մի քայլ ևս անելու մեր համագործակցության ճանապարհին, որպեսզի մենք ի կատար ածենք Քրիստոսի պատգամը, որպեսզի Քրիստոսի Մարմինը լինի միշտ այնպես, ինչպես ժառանգեցին Սուրբ Առաքյալները»:

ԺԱՄԱՆՈՒՄ ՄԱՅՐ ԱԹՐՈՒ Ս. ԷԶՄԻԱԾԻՆ

«Չվարթնոց» օդանավակայանից ավտոմեքենաների շարասյունն ուղղվեց դեպի Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածին: Այստեղ բարձրաստիճան հյուրին դիմավորեցին Կանգերի տոնական դոդանջներով: Այնուհետև

«Հրաշափառ»-ի երգեցողությամբ հոգևորականների թափորը երկու Հայրապետներին առաջնորդեց դեպի Մայր Տաճար, ուր նրանք խոնարհվեցին Արքություն Արքոց Իջման Սուրբ Սեդանի առջև, ապա իրենց գոհաբանական աղոթքն առաքեցին առ Բարձրյալն Աստված: Որից հետո առաջնորդվեցին դեպի Սուրբ Խորան և դիմեցին ներկա հոգևորականներին ու հավատացյալ ժողովրդին: Նախ իր բարեողջույնի պաշտոնական խոսքն ասաց Ամենայն Հայոց Հայրապետը. «Այս վայրկյանը, Նորին Ամենապատվության այցելության առաջին պահը մենք կրանանք աղոթքով առ Քրիստոս, որ երեցավ այս երկրին վրա ասկե մոտ 1700 տարի առաջ, երեցավ մեր հավատոտ հոր՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի տեսիլքին մեջ, և ինքն էլ բախեց այս գետիկը ոսկի մորճով, զոր քիչ առաջ Ձեզի հետ միասին մենք համբուրեցինք որպես երկնքի և երկրի հանդիպման վայրը Հայոց աշխարհում, Աստուծո այցելությունը մեր ժողովրդին Իր Միածին Որդույն՝ Հիսուս Քրիստոսի անձին մեջեն: Մենք այս պահուն կողջունենք Ձեր այցելությունը որպես նոր հառաչաքալլ մը դարավոր, վեցդարյա այն առաքելության, որ Ռուսմեն Օրթոդոքս Եկեղեցին և ռուսեն ժողովուրդը, ինչպես նաև հայ ժողովուրդը և Հայ Առաքելական Եկեղեցին ապրել և մշակել են դարերի ընթացքում:

Այսօր մենք չենք կարող մոռանալ, որ Ռուսմիհան ողջ հայ ժողովրդի համար բարձր գնահատության արժանի երկիր է, որովհետև 600 տարիներն ավելի հայեր, որ ապրեցան այդ հողի վրա, իրենց զգացին սեփական տանը՝ ռուսեն ժողովրդի ազնիվ վերաբերումին, Ռուսմանական Օրթոդոքս Եկեղեցու լայնախոհ և եղբայրական ջերմ ընդունելության շնորհիվ: Իսկ այս վերջին տարիներին առավել ևս ամրացավ Ռուսմեն և Հայ Եկեղեցու փոխհարաբերությունը, որովհետև մեր երջանկահիշատակ նախորդը՝ անմոռանալի Վազգեն Ա Կաթողիկոսը, Ռուսմիհայեն եկավ և ինքը հաճախ Ռուսմիհան ներկա ըրավ մեր Սուրբ Էջմիածնի կյանքին մեջ և միշտ սիրով կապված էր և ստոր համար մենք պարտք համարեցինք Ձեր այցելության առիթով, Եկեղեցում կատարված այս աղոթքից հետո, համախմբվել նրա շիրմին շուրջը և մեր աղոթքը մատուցել առ Աստված՝ նրա հոգիին խաղաղության համար: Մենք դեռ առիթներ պիտի ունենանք՝ խոսակցելու, խորհրդակցելու, մեր ժողովրդին հանդիպելու և նաև մեր վանքերն այցելելու: Այսօր ես միայն կուզեմ բավականանալ, ասելով, թե մեկ տարի առաջ, երբ ես այցելեցի Ձերդ Արքությանը Ռուսմիհանական հողին վրա, հոկտեմբերի 27-ին 1995-ի, այնպես զգացեք Դուք, ինչպես զգացի ես, երբ ինքզինքս գտա իմ տան մեջ: Աստված զորացնե Ռուսմիհանական Օրթոդոքս Եկեղեցին, ռուսեն ժողովրդին և Ռուսմեն պետությունը»:

Իր փոխադարձ խոսքում Ռուսմին Եկեղեցու հոգևոր պետն ասաց. «Ձերդ Արքություն, գերապատիվ, գերաշնորհ սրբազան հայրեր, սիրելի ուսանողներ և սիրեցյալ, հավատացյալ ժողովուրդ».

Սրտանց երախտապարտ եմ Ձերդ Վեհափառությանը, այն ջերմ խոսքերի համար, որ ուղղեցիք Ռուսմեն Եկեղեցուն և ռուսեն ժողովրդին: Սուրբ Լեոնան սիրո խոսքն էր այն, որ մեր երկու Եկեղեցիները դարեր շարունակ փնտրեցին, որոնեցին փոխադարձ մերձեցման և միության ճանապարհին: Ռուսմեն Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակությունը

գալիս է Հայաստանի նկատմամբ եղբայրական ջերմությամբ առեցուն մի երկրից: Այս եղբայրությունն ու բարեմամբությունը եղել են դարեր շարունակ: Իմ այցելությունը իմ նախորդների, նաև Սուրբ Սինոդի բարձրաստիճան հոգևորականների այցելության շարունակությունն է: Մենք գալիս ենք հյուրընկալվելու Ձեր ավանդապահ և Սուրբ Եկեղեցու հովանու ներքո այնպես, ինչպես որ այսօր կանչված են մեր Եկեղեցիները ժամանակի պահանջով: Գալիս ենք, որպեսզի մեր մտերմությունից, սիրուց և մեր երկու Եկեղեցիներին բաշխված Աստվածային շնորհից փոխանցենք նաև այլ ազգերին ու Եկեղեցիներին:

Այսօրվա պահանջները թելադրում են մեր երկու Եկեղեցիներին առավել մերձեցում, փոխանակողություն: Հայ Եկեղեցին իր դարավոր ավանդապահությամբ և հավատքով սեփական մասնակցությունն է բերում ընդհանուր Ուղղափառ Եկեղեցու հոգևոր մշակույթի հարստացմանը: Ռուսեն Եկեղեցու սպասավորների ներկայությունն այսօր այստեղ երկու Եկեղեցիների մերձեցման, փոխադարձ սիրո և համագործակցության թելադրանքն է: Մեր հավատքը նույնն է, առաքելականությունը նույնն է: Մենք՝ թե՛ Ռուսիան և թե՛ Հայաստանը, ունենք մարտիրոսների հավատքը և առաքելականությունը: Նրանք զոհվեցին հանուն հավատքի՝ հայ և ռուսեն ժողովուրդների հառաչդիմության ճանապարհին: Անցյալի այս մարտիրոսությունը մեզ ի մի է բերում, տաճում դեպի մերձեցում: Մենք պարտական ենք Ամենայն Հայոց Հայրապետին, ում շնորհիվ այցելեցինք Հայաստան: Այցելության առաջին իսկ պահին, երբ ոտք դրեցինք Ձեր տունը, կամեցանք հիշեցնել Ամենայն Հայոց Հայրապետին, Հայ Եկեղեցու բովանդակ հոգևոր դասին և հայ ժողովուրդին, որ Ռուսեն Եկեղեցու հոգևոր դասն ու հավատացյալները չեն մոռանում Ձերդ Սրբության խոսքերը, որ արտասանեցիք անցյալ տարի Բուխարեստում:

Դուք Ռուսիան էիք այցելել մեր Եկեղեցու անկախության 110-րդ և Պատրիարքության 75-րդ տարեդարձերի առիթով: Մենք երախտապարտ մնացինք Ձերդ Սրբությանը՝ Ձեր առաքելական առաջին այցելության համար և հայտնում ենք մեր շնորհակալությունը: Այդ իսկ պատճառով մենք ահա գտնվում ենք այստեղ՝ պատասխան այցելությունը տալու Ձերդ Սրբությանը: Ես բացառիկ երկյուղով եմ արտահայտվում Աստվածաբարյալ հազարամյա այս Սուրբ Խորանի վրայից:

Թույլ տվեք հայ հավատացյալներին փոխանցելու ռուսեն հավատացյալների ուրախությունն ու բարեմաղթանքները: Փոխանցելով Ձերդ Սրբությանը, հոգևոր բարձրաստիճան դասին և բոլորին մեր, ինչպես նաև Ռուսեն Եկեղեցու Սինոդի գնահատանքը, Ձեր նոր սերնդին՝ ուսանողությանը բաշխելով սերն ու գնահատանքը Ռուսիանի Հոգևոր Մեմարանների ուսանողության կողմից՝ խնդրում ենք Ձեր հոգիներում պահել այսօրվա գեղեցիկ հանդիպման խորհուրդը՝ նույն հավատքով և նույն աղոթքով:

Թող Աստված օրհնի Ձերդ վեհափառության նվիրական աշխատանքը որպես նախամեծար Աթոռի առաջին սպասավորի՝ ի փառս Աստուծո, ի փառս Հիսուս Քրիստոսի, մեր երկու Եկեղեցիների մերձեցման ճանապարհին: Այսպես թող օրհնի մեզ Բարին Աստված»:

Վեհափառ Քաթողիկոս և Մետրոպոլիտ Մատթիարժը գրույցի պահին

Հավարտ երկուստեք փոխանակված բարեմաղթանքների, հոգևոր հովիվները, միաբանության հետ համատեղ, հոգեհանգստյան կարգ կատարեցին երջանկահիշատակ Վաչգեն Ա Կաթողիկոսի շիրմին և զետեղեցին ծաղկեպսակ:

Գոգեհանգստյան կարգի ընթացքում

Այնուհետև հանդիսավոր թափորը բարձրաստիճան հյուրերին և Հայոց Հայրապետին ուղեկցեց դեպի Վեհարան, ուր, պատվիրակությունների անդամների ներկայացումից հետո, տրվեց սիրո ճաշ:

ԾԻԾԵՌՆԱԿԱԲԵՐԳԻ ՀՈՒՇԱՀԱՄԱԼԻՐՈՒՄ

Այցելության երկրորդ օրը, նոյեմբերի 8-ի առավոտյան ժամը 11-ին, բարձրաստիճան հյուրը, Ռումին Եկեղեցու պատվիրակությունը, Ամենայն Հայոց Հայրապետի գլխավորությամբ, ինչպես նաև Մայրավանքիս միաբանների ուղեկցությամբ, առաջնորդվեց դեպի Սրբոց նահատակաց հիշատակը հավերժացնող հուշահամալիր՝ Ծիծեռնակաբերդ՝ հարգանքի և խոնարհության տուրք մատուցելու հայոց Մեծ եղեռնի անմեղ զոհերի հիշատակին:

Այստեղ ծաղկեպսակ պետեղելուց հետո, նահատակների հիշատակն անմահացող հուվերժական կրակի առջև կատարվեց հոգեհանգստյան այլարողություն՝ ի խաղաղություն 19:5 թվականի անմեղ նահատակների հոգիների:

Ծիծեռնակաբերդում

Այնուհետև Հայ և Ռուսին Եկեղեցիների հոգևոր պետերն այցելեցին Յեղասպանության թանգարան, տնօրեն Լավրենտի Բարսեղյանը մանրամասն տեղեկություններ հաղորդեց Հայոց եղեռնի, հուշահամալիրի և թանգարանի կառուցման, թանգարանում ցուցադրվող փաստաթղթերի ու վավերագրերի մասին:

Վերջում Սրբազան Պատրիարքը իր տպավորությունների մասին փոքրիկ գրառում թողեց պատվավոր այցելուների հուշամատյանում և բանավոր խոսքով հակիրճ ամփոփեց այդ պահի իր պագումները:

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀՀ ՆԱԽԱԳԱՀԻ ՄՈՏ

Նույն օրը, ժամը 12-ին, Ռուսինիայի Ուղղափառ Եկեղեցու Սրբազան Պատրիարք Թեոկտիստին, Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա Վեհափառին և նրանց ընկերակցողներին ընդունեց ՀՀ նախագահ Լևոն Տեր-Պետրոսյանը:

Պաշտոնական հանդիպման ընթացքում նախ խոսեց Թեոկտիստ Պատրիարքը՝ շնորհակալություն հայտնելով ջերմ ընդունելության համար և, մանրամասնելով այցելության նպատակը, նաև ընդգծեց, որ երկու ժողովուրդների անցած պատմական ուղում Եկեղեցին եղել է ոչ միայն հոգևոր հենակետ, այլև ազգային կարևոր դեր ու նշանակություն է ունեցել:

Իր հերթին Հանրապետության նախագահն ուրախություն հայտնեց այցելության համար և այն համարեց երկու ժողովուրդների միջև օրավուր խորացող բարեկամության, եղբայրության և փոխադարձ համագործակցության լավագույն դրսևորում: Վեճմաշուք նախագահը վերհիշեց նաև իր այցելությունը Ռումինիա և ապա Ռումինիայի նախագահ պարոն Իլիեսկուի փոխադարձ այցը Մայր Հայաստան:

Ապա Նորին Արքություն Գարեգին Ա Վեհափառ Հայրապետը ևս իր շնորհակալությունը հայտնեց Հանրապետության նախագահին՝ ջերմ և սիրալիք ընդունելության համար:

Վերջում փոխանակվեցին հուշանվերներ:

ԱՅՅԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀՀ ԱՉԳԱՅԻՆ

ԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ

Ժամը 13.00-ին բարձրաստիճան հյուրերին, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի գլխավորությամբ, ընդունեց ՀՀ Խորհրդարանի նախագահ Բաբկեն Արարքցյանը:

Հայտնելով իր ուրախությունը Հայաստանի Հանրապետություն, ինչպես նաև խորհրդարան այցելելու համար, ԱԺ նախագահն այն նկատեց որպես ոչ միայն երկու բարեկամ պետությունների, այլև երկու քույր Եկեղեցիների համատեղ համագործակցության լիակատար և խոսուն վկայություն՝ բոլոր բնագավառներում: Պարոն Արարքցյանը հիշեց նաև երկու ժողովուրդների դարավոր բարեկամությունը, որ գնալով առավել խորն արմատներ է ձգում:

Ջերմ ընդունելության և բարեմաղթանքի համար շնորհակալության իրենց փոխադարձ խոսքերն ասացին Թեոկտիստ Պատրիարքը և Հայոց Հայրապետը: Թեոկտիստ Պատրիարքը նաև շեշտեց, որ երկու ժողովուրդների եղբայրության ամենափայլուն դրսևորումը, որին այսօր հաղորդակից են նրանք, դարեր շարունակ հաճախակի կրկնված պայքարն է հանուն հավատքի: Նույնն են խնդիրները նաև այժմ՝ պույգ Եկեղեցիների, ինչպես նաև պետությունների՝ վերապարթունք և վերակերտում, որն առավել է կարևորվում փոխադարձ այցելություններով, երկխոսությամբ:

Հանդիպման վերջում Արքայան Պատրիարքը պարոն Արարքցյանին հանձնեց Ռումինիայի ազգային հերոս Ս. Գելասի Եպիսկոպոսի սրբապատկերը, գրառում կատարեց պատվավոր հյուրերի մատյանում:

**

Հետևեաօրին, ժամը 14.00-ին, բարձրաստիճան հյուրերի պատվին, «Արմենիա» հյուրանոցում տրվեց պաշտոնական ճաշկերույթ, որին ներկա էին Մայր Աթոռի միաբաններ, ՀՀ բարձրաստիճան պաշտոնատար այրեր:

**

Օրվա երկրորդ կեսին, ժամը 16.30-ին, պատվիրակության անդամներն այցելեցին Մատենադարան, մտտիկից ծանոթացան հայոց ձեռագիր մատյաններին, նրանց պատմությանը, սեփական ժողովրդի ճակատագրին հար և նման այդ անխոս մագաղաթների անցած դժվարին ու անմեկնելի ուղուն:

ՀԱՆԳԻՍՈՒԹՅՈՒՆ ՎԵՀԱՐԱՆՈՒՄ

Երեկոյան ժամը 19.00-ին Վեհարանի համախորհուրդներին դահլիճում, հ պատիվ Թեոկտիստ Պատրիարքի, Ամենայն Հայոց Հայրապետի նախագահութեամբ, տեղի ունեցավ հոգևոր համերգ:

Ելույթ ունեցան Հոգևոր ձեմարանի և Մայր Տաճարի երգչախումբերը: Հընթացս համախորհրդան, ողջույնի խոսքեր ասացին Մայր Աթոռին դիվանապետ գերաշնորհ Տ. Ներսես արքեպիսկոպոս Պոպապայլանը և Հոգևոր ձեմարանի տեսուչ հոգեշնորհ Տ. Հասիպուն Ծ. վարդապետ Նաջարյանը:

Ռումիհիայի Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակությունը, Թեոկտիստ Պատրիարքի գլխավորությամբ, մեծ հուզումով ունկնդրեց երգչախումբերի կատարումները:

Առավել տպավորիչ էին Մայր Տաճարի երգչախմբի մեներգչուհի միջապգային մրցույթների դափնեկիր Անահիտ Մխիթարյանի կատարումները:

Վերջում ներկա հոգևորականությանը, Հոգևոր ձեմարանի և Հոգևոր դպրանոցների ուսանողությանը, ինչպես նաև ներկա հավատացյալներին իրենց հայրական օրհնանքը հաջորդաբար բաշխեցին Հայոց Հայրապետն ու Ռումիհայի Եկեղեցու առաջնորդը:

Դիմելով ներկաներին՝ Գարուգին Ա Վեհապատն ասաց. «Սիրելի հոգևոր եղբայրներ, Հոգևոր Ծեմարանի և դպրանոցների շատ սիրելի աշակերտներ, նաև սիրելի հավատավոր ժողովուրդ»:

Ես զգում եմ, որ ձեզնից յուրաքանչյուրի հիշողության մեջ և ապրումներում անընթեղիորեն պիտ արձանագրված մնա այսօրվան երեկույթը: Այս օրը և հատկապես այս երեկոն ուրիշ օր է, ուրիշ ապրումների հաճախանք է, ներմուծում է, ներգործություն է մեր անձնական կյանքերի մեջ: Ես եղել եմ Ռումիհայում: Երանի մեր ժողովրդի զավակները ճանաչեն նաև ուրիշ երկրների քրիստոնյաներին: Ես տեսել եմ նրանց հոգևոր, քրիստոնեական առողջ, կենդանի, աշխույժ կյանքը: Տեսել եմ նրանց վանքերը, 100-ավոր մայրապետներին, վանականությանը, Հոգևոր Ծեմարանների սաներին: Մի դպրանոցում՝ Բուքրեշի աստվածաբանական ճեմարանում, 350 համալսարանավարտ ուսանողների դիմաց եմ գտնվել սրանից 26 տարի առաջ: Եղել եմ Սիրիո քաղաքում: Այդտեղ, Սիրիո քաղաքի Տրանսիլվանիո հոգևոր թեմական առաջնորդների Հոգևոր Ծեմարանում տեսել եմ 400 համալսարանավարտ ուսանողներ, ովքեր հետևում էին Աստուծո խոսքի ճշմարտությանը և թարգմանն էին լինում այդ ճշմարտությանը Ռումիհիայի ժողովրդի կյանքում:

Այսօր մենք մեզ երջանիկ ենք զգում, որ հարստանում, ուժեղանում ենք Ռումիհիայի մեր եղբայրների և քույրերի քրիստոնեական հավատարմության այս գեղեցիկ վկայությամբ, որ մեզ է բերվում, մատուցվում Թեոկտիստ Պատրիարքի և նրան ընկերակցող հոգևոր և աշխարհիկ անդամների պատվիրակության շնորհիվ: Մենք աշխարհում ենք, բայց մենք աշխարհը չենք: Այս խոսքս չսոռանաք: Էլի ուրիշ Եկեղեցիներ կան, ուրիշ երկրներ կան, ուրիշ ազգեր կան, որոնք ապրել են քրիստոնեական հավատքն այն հավատարմության զգացումով, որ մենք ենք ջանացել ապրել մեր մայր հայրենիքում, Մայր Հայաստանում Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի միջոցով:

Սիրելի Հոգևոր Ընծարանի և Սեանի ու Գլուխրիի դպրանոցների սաներ, այսօր դուք տեսաք երգչախմբի ելույթը, ունկնդրեցիք այս խոսքերը. «Սուրբ, Սուրբ, Սուրբ, Տէր զօրութեանց, լի են Երկինք փառօք Հօր»: Եսայի մարգարեի Թ-րդ գլխի Թ-րդ համարն է սա: Բայց ի՞նչ իմաստ ունի, երբ արվեստով, երգի բազմաձայն մատուցմամբ մեզ է գալիս, մեր հոգիներն է կերպարանափոխում:

Ես այսօր հատուկ գնահատանք ունեմ մեր Հոգևոր Ընծարանի ուսանողներին, դասախոսական կազմին և տեսչությանը, հաճին Հայր Հայկազունին, որ այս երեկոն մեզի ընծայեցին հոգելից և ներշնչողական երեկոն, հոգելից, մեր հոգիները լցնող և մեր ապագայի կյանքը ներշնչող, ուղղող դեպի ապագա արևելող այս գեղեցիկ ելույթին առիթով: Ես ձեզ հետ շատ եմ խոսել: Այսօր ուզում եմ, որ իմ հոգևոր եղբայրը՝ Թեոկտիստ Պատրիարքն ինքը ձեզի ուղղի իր խոսքը, ձեզի՝ ճեմարանականներին, հոգևոր դպրանոցների աշակերտներին, որովհետև նա էլ իր սիրտն ունի նոր սերունդին մեջ՝ Բուսիհեյալի Օրթոդոքս Եկեղեցու ծառայությանը պատրաստվող բազմահարյուր, եթե ոչ 1000-ից անցնող ուսանողների շարքերը: Ես շատ լավ բաներ իմացա նրանից իրենց Հոգևոր Ընծարանների զարգացման մասին և ուզում եմ, որ նա ինքն իր վկայությունը տա և իր հայրական հորդորն ուղղի մեր բոլոր ճեմարանականներին: Մի բան շնորհակալանք, սիրելի փոքրիկ եղբայրներս, մենք այստեղ Պատրիարք, Կաթողիկոս լինելուց առաջ, ձեզ նման սաներ էինք: Մեր Սրբազան Հայրերը, առաջնորդ հայրերը, ժողովրդին ծառայելու բարձր աստիճանին հասնելուց առաջ, գրասեղանի վրա աշխատող, Մատենադարանին մեջ աշխատող, ժողովրդի մեջ աշխատող անձեր էին:

Նա, ով իր կյանքն իր անձից դուրս կապրի, նա է, որ կմնա պատմության մեջ: Նա, որ ինք իր անձին մեջ կապրի, ինք իր անձով կապրի, իր անձով կվերջանա: Նա, որ իր անձը կբանա և ընդհանուր անձին՝ Հիսուս Քրիստոսի Եկեղեցուն մեջ մասնիկ կդառնա, նա է, որ կհավերժանա: Այդ գեղեցկությամբն է, այդ զաղափարովն է, որ ես այժմ հրավիրում եմ իմ հոգևոր շատ սիրելի եղբորը՝ Թեոկտիստ Պատրիարքին, որ ձեզ ուղղի իր հայրական պատգամն իր այս շնորհաբեր այցելության առիթով ի Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին և ի Հայաստան»:

Հայոց Վեհափառի խոսքին հաջորդեց Բուսիհեյալի Եկեղեցու Սրբազան Պատրիարքի խոսքը: Իր հուլյումն արտահայտելով հանդիսության ընթացքում ունկնդրած խոսքերի և ելույթների նկատմամբ, Թեոկտիստ Պատրիարքն ասաց. «Սիրելի Վեհափառ Տեր, հոգևոր եղբայրներ, հոգևոր դպրանոցների սաներ և հավատավոր ժողովուրդ».

Ձեմ կարող այժմ մի քանի խոսքով արտահայտել այն, ինչ զգում եմ այս րոպեին, այս վայրկյանին այստեղ, որովհետև մարդ երբեք չի կարող արտահայտել հոգեպես և ներքուստ ապրածը: Հետևաբար, երածշտության ճամփով այդ զգացումներն ավելի հեշտորեն են գալիս և հարստացնում մեր հոգեկան աշխարհը: Ահա թե ինչն էր պատճառը, որ Եկեղեցին ի սկզբանե գտավ երածշտական արվեստի ճանապարհը՝ այս կերպ մարդուն մոտեցնելով Աստծուն: Այդ ճանապարհով մարդուն ցույց տվեց Աստվածային Արարչագործության գեղեցկությունը: Դա արեց

երաժշտության միջոցով, հրեշտակների երգակցությամբ, որովհետև այն ժամանակ, երբ մենք երգում ենք, ինչպես այս երեկո ունկնդրեցինք ուսանողների և երգեցիկ խմբի հոգևոր համերգը, այս կերպ նմանվում ենք հրեշտակներին: Սա Աստծուն փառաբանելու ճանապարհներից մեկն է:

Այժմ ձեր դպրանոցներում սովորում եք նաև այս ճանապարհը: Եկեղեցին երաժշտության ճանապարհով ցույց է տալիս այն, ինչ մենք չենք կարող հասկանալ և բացատրել ժողովրդին: Հետաքրքիր է այն վայրկյանը, այն րոպեն, երբ սարդ երգում է, հուզվում է: Քրիստոնյաները երգելիս արտասվում են, մամախանդ այն ժամանակ, երբ նրանք վերջին ճանապարհով ուղեկցում են իրենց հարազատներին դեպի անմահություն: Այս երևույթն իսկ հրավիրում է հեթանոսների ուշադրությունը քրիստոնեական կյանքի գեղեցկությանը, քրիստոնյայի կոչմանը: Իմ սիրելի եղբայրներ, դուք ևս կոչված եք ծառայելու Աստծուն, Հիսուս Քրիստոսի Եկեղեցուն: Այսպիսի ծառայողի կյանքը, որ նվիրված է Եկեղեցուն, պետք է լինի մնայուն մի փառաբանություն՝ ի փառս Աստուծո: Նույնն է նաև քրիստոնյաների կյանքը: Այն պետք է լինի Հիսուս Քրիստոսին նվիրված փառաբանություն:

Ինչպես այս երեկո տեսանք խմբավարների տաղանդը, նույն ձևով Եկեղեցու նկատմամբ պետք է լինի քահանան կամ հոգևոր հովիվը, որի մաս ենք կազմում մենք բոլորս՝ պատրիարքներ, արքեպիսկոպոսներ, բարձրաստիճան հոգևորականներ: Նրանք պետք է մեր հավատացյալ ժողովրդին երգերի և երգեցողության միջոցով ցույց տան ճշմարիտ ճանապարհը, կյանքի գեղեցիկ դրվագները, գեղեցկությունները: Ինչպես ուսուցանում է Սուրբ Ավետարանը, մենք ամենքս մի-մի հատիկ ենք, որ զարգանում ենք Աստուծո անդաստանում և կարողանում ենք հոգեկան գործությամբ հաղթահարել մեղքը: Եկեղեցու ցանկացած սպասավոր պետք է ունենա խմբավարի տաղանդ՝ առաջնորդելու իր հոտը, իր ժողովրդին, նրա անձնական հուզումից ելնելով, որպեսզի ոչ միայն ցույց տա իր տաղանդը, այլև բաշխի իր հավատացյալ ժողովրդին: Իմ կարծիքով որևէ բարեգործություն քահանայի կողմից, հոգևոր ղեկավարի մոտեցումը իր հոտին, կապը հավատացյալների, անգամ անհավատների հետ գեղեցիկ երաժշտության իմաստ ունի՝ երաժշտական գեղեցիկ արժևորմամբ, հրաշալի երգեցողությամբ, հրաշալի մեկնաբանությամբ:

Ս. Գրիգոր Նազիանզացին՝ կապադովկյան երեք Հայրերից մեկը, մեզ՝ Սուրբ Սեդանի սպասավորներին սովորեցնում է, թե ինչպես կարելի է հաղորդել մյուսներին այն, ինչ ինքը չուներ: Ինչպե՞ս կարող է մեկ ուրիշը երգել, երբ դու չես կարող երգել: Խոսքս վերաբերվում է քահանային կամ հոգևոր հովիվին, նրա հովվական առաքելությանն իր հոտից ներս, իր Եկեղեցուն: Ոչ բոլորս ունենք երգելու համապատասխան կարողություն կամ ձայն, բայց այս բնագավառի ծառայողից պահանջվում է, որ վերջինս քաջ գիտենա հոգեկան և հոգևոր իմաստով այս հարստությունը, որ գալիս է մեր դարերից: Հենց այս հոգեկան հարստությունն է, որ դուք այստեղ սովորում եք, ներառնում ձեր գիտակցության մեջ ու հոգիներում: Այստեղ ոչ միայն գործնական, այլև իր բովանդակ իմաստով պետք է սովորեք աստվածաբանությունը:

Իմ կյանքում հաճախ, շասելու համար մշտապես, գտնվել եմ իմ ուսանողության և աշակերտության դեմ-հանդիման, իմ Եկեղեցում տեսել եմ շատ տաղանդավոր, մանավանդ հավատավոր հոգևորականներ, ովքեր փայլել են ոչ միայն ուսանողության տարիներին, այլև այն պահին, երբ եկել են Սուրբ Խորանի առջև՝ կոչվելու հոգևոր ծառայության: Այս իմաստով է, որ ուզում եմ խոսք ուղղել նաև ձեզ՝ բոլորին: Օգտագործեք ուսանողության այս գեղեցիկ տարիները և մշտապես սովորեք՝ այս ձևով թեթևացնելու համար Ամենայն Հայոց Հայրապետի աշխատանքը, ինչպես նաև ձեր տեսչի՝ հոգեշնորհ Հայր Հայկազունի: Մի՛ մոռացեք, որ դուք այժմ գտնվում եք Առաքելական Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի այս անփրական հարկի տակ: Այսօրվանից և այս թուպեից դուք պետք է զիտակից լինեք, որ գտնվում եք սրբազան մի մթնոլորտում, Ամենայն Հայոց Հայրապետի, գերապատիվ Սրբազանների շուրջ, ովքեր այսօր վկաներն են Եկեղեցու կյանքի և հարատևության ճանապարհին: Չեք հոգևոր տեսչի խոսքը սրտիս շատ մոտ է այս վայրկյանին:

Ուր որ եղել եմ, միշտ բոլորին փոխանցել եմ իմ ողջույնի բարեմաղթանքը և բարի խոսքը: Բայց ձեր՝ ուսանողներիդ պատգամը, ողջույնը, նաև ձեր տեսչի խոսքը՝ ուղղված Ռուսնն Եկեղեցու ուսանողությանն ու աստվածաբաններին, ես սիրով և յուրահատուկ ապրումով պիտի փոխանցեմ իմ բոլոր ուսանողներին: Երախտապարտ եմ ձեզ, որ դուք ինձ հանձնեցիք այս պարտականությունը՝ տանելու Ռուսինիա: Այս մտքով, այս համոզումով, որ Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին պիտի օժտվի ապագայում նոր հոգևորականությամբ, նոր հոգևոր հայրերով, ովքեր պիտի սփռվեն հայ ժողովրդի կյանքում՝ տանելով պապենական հավատքը այս Սուրբ հողից, այս Սուրբ վայրից, ի սրտե օրհնում եմ ձեզ: Թող բարին Աստված երկար կյանք պարգևի սիրեցյալ իմ եղբորը՝ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին, Հոգևոր Ընտարանի տնօրենին, դասախոսությանն ու ուսանողությանը:

Իմ սերը, գնահատանքը և օրհնությունը բոլորին: Աստված օրհնի ձեզ բոլորին: Ամենն:

Հանդիսությունն ավարտվեց «Պահպանիչ»-ով և «Հայրապետական մաղթերգ»-ով:

Վերջում Վեհաբանի հյուրասրահում, ի պատիվ Ռուսինիայի Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակության, տրվեց ընթրիք:

**ՀՈԳԵՎՈՐ ՀԱՄԵՐԳ՝ ԱՐԱՍ
ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ ՀԱՄԵՐԳԱՍՐԱՀՈՒՄ**

Այցելության երրորդ օրվա՝ նոյեմբերի 9-ի առավոտյան Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա Հայրապետը և Ռուսինիայի Ուղղափառ Եկեղեցու առաջնորդ Թեոկտիստ Պատրիարքը, իրենց ուղեկցող հոգևորականների հետ, ներկա եղան Արամ Խաչատրյան համերգասրահում տեղի ունեցած հոգևոր համերգին, հավարտ որի երկու հոգևոր հովիվներն իրենց հայրական պատգամը հղեցին ներկա ժողովրդին:

Ապա Նորին Ամենապատվություն Թեոկտիստ Պատրիարքը, շնորհակալություն հայտնելով խմբավար Լորիս Ջգնավորյանին՝ օրվա

գեղեցիկ ելույթի. ինչպես նաև նրա հայրենասպետ գործունեության արժեքով. հանդիսավորությամբ նրան հանձնեց Ռուսիա Ռադիոֆառ Եկեղեցու կողմից հատուկ աշխարհակամեղի համար սահմանված պատրիարքական խաչը: Ասենք, որ այս բարձր պարգևին արժանանում են աշխարհիկ այն նվիրյալները, ովքեր իրենց կյանքն արժևորում են հոգևոր բնագավառում կատարած հիշարժան գործերով:

**ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԽՈՐ ՎԻՐԱԳ
ԵՎ ԳԵՂԱՐԴԱՎԱՆՔ**

Հոգևոր համերգից հետո շքախումբը, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի գլխավորությամբ և թեմակալ առաջնորդների ուղեկցությամբ, Ռուսիայի Ռադիոֆառ Եկեղեցու առաջնորդ Թեոկտիստ Պատրիարքին առաջնորդեց դեպի մեր հավատո հոր՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի հիշատակը հավերժացնող եկեղեցի՝ խոր Վիրապ:

Վանքի մուտքի մոտ երկու Հայրապետներին ջերմ սիրով ու երկյուղածությամբ դիմավորեցին խոր Վիրապի վանահայրը, ինչպես նաև ներկա հավատացյալները: Գեղեցիկ էր այն պահը, երբ Հայոց և Ռուսիայի եկեղեցիների Վեհապետերն օրհնեցին այստեղ իրենց պսակի խորհուրդը կատարող Վույգին՝ մաղթելով ընտանեկան երջանկություն:

Այստեղ բարձրաստիճան հյուրին պատեհ արժեք ընձեռնվեց մանրամասն ծանոթանալ վանքի տարածքին, տեսնել այն Վիրապի մուտքը, ուր 13 տարի բանտարկված էր մեր առաջին Հայրապետը՝ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչը: Այնուհետև մեծ Սրբի անունը կրող եկեղեցում, համատեղ աղոթքից հետո, ներկա հոգևոր դասին և հավատավոր ժողովրդին իրենց պատգամը հղեցին նախ Ամենայն Հայոց Հայրապետը, ապա Թեոկտիստ Պատրիարքը:

Հետկեսօրին պատվիրակությունն ուղղվեց դեպի հայոց ճարտարապետական մտքի անկրկնելի թռիչքը պարագրող եկեղեցիներից մեկը՝ Գեղարդավանք: Մուտքի մոտ Նորին Սուրբ Օծությանը, Թեոկտիստ Պատրիարքին, ինչպես նաև նրանց ուղեկցողներին մեծ ուրախությամբ դիմավորեց վանքի վանահայրը և բարիգալստյան իր խոսքն ասաց: Այստեղ ևս բարձրաստիճան հյուրերին մանրամասն ծանոթացրին եկեղեցահամալիրի պատմությանը, վանական կառույցներին, որից հետո, իրենց գոհունակությունը հայտնելով առ Բարձրայն այս հրաշք պահի համար, ի խորոց սրտի երախտիքի խոսք ասացին ներկաներին նախ Հայոց Հայրապետը, ապա Թեոկտիստ Պատրիարքը: Երեկոյան շքախումբը վերադարձավ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին:

**ԽՈՐՀՐԴԱՎՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ
ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՒՄ**

Նույն օրը, երեկոյան, Վեհարանում, երկու Հայրապետների նախագահությամբ, տեղի ունեցավ խորհրդակցական հանդիպում, որին

մասնակցում էին Ռուսինիայի Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակությունը, Հայ Եկեղեցու Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամները, թեմակալ առաջնորդները, Հոգևոր ձեռնարանի տեսուչը, Քրիստոնեական քարոզչության և դաստիարակության կենտրոնի տնօրենը, «Էջմիածին» ամսագրի խմբագիրը:

Հանդիպման ընթացքում քննարկվեցին երկուստեք հետաքրքրող հարցեր, փորձ արվեց ուղիներ մշակել՝ դրանց իրականացման ուղղությամբ: Նշվեց նաև, որ այժմ առավել են կարևորվում երկու Եկեղեցիների երկխոսության պայմանները, արդի ծայրահեղ տարբեր դրսևորումների դեմ քույր Եկեղեցիների որդեգրելիք կեցվածքն ու վերաբերմունքի ճշտումը:

Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ

10 նոյեմբերի: Կիրակի: Մայրավանքում մատուցվեց հանդիսավոր Սուրբ և անմահ Պատարագ: Օրվա պատարագիչն էր Մայր Աթոռի ղեկավանապետ գերաշնորհ Տ. Ներսես արքեպիսկոպոս Պոպապայլանը: Հընթացս մատուցվող Սուրբ Պատարագի, ներկա հավատացյալներին իրենց հայրական պատգամը հղեցին երկու Հայրապետները: Նախ խոսեց Ամենայն Հայոց Հայրապետը.

«Հավատացյալ և հավատարիմ ժողովուրդ Աստուծո.

Մեր սրտի խորքերեն փառք և գոհություն եմ ընծայում մեր Երկնավոր Հորը, որ մեզի շնորհեց այս ոգելից պահը՝ առ Աստված մեր հարուստ կապվածությամբ, երբ մենք հայ ժողովուրդի գերագույն սրբավայրին, Սրբություն Սրբոց Մայր Աթոռի Ավագ Խորանին վրա կանգնում ենք կողքին մեր սիրեցյալ եղբորը և Ռուսինիայի Օրթոդոքս Եկեղեցու հոգևոր Հովվապետին՝ Թեոկտիստ Պատրիարքին և սրտերն իրար կապած, մեր հավատքը իրար շաղախած աղոթք ենք անում վասն խաղաղության աշխարհին, վասն հաստատության Եկեղեցվո և վասն սերտացման և գորացման մեր երկու Եկեղեցիների, երկու ազգերի և երկու պետությունների միջև: Ցանկանում եմ, որ բոլորդ էլ անդրադառնաք այս պահին, որ մեր ժողովրդի և Եկեղեցու շարունակական, հառաջատվական պատմության մեջ մի թվական է, որ պիտի միշտ հիշատակագրվի մեր ժողովրդի տարեգրությանց մեջ: Երեսուն տարիներ առաջ էր, որ այս բեմին վրա կանգնեց իր նախորդներից Ժուստինիան Պատրիարքը և իմ նախորդներից երջանկահիշատակ Վազգեն Ա Կաթողիկոսը: Երեսուն տարիներ ետքը այդ եղբայրության, փոխադարձ սիրո, հարգանքի, եղբայրական գործակցության ոգին Ավետարանից ներշնչված, մեր պատմություններից՝ Հայաստանի և Ռուսինիայի պատմությունից թելադրված այդ ոգին նոր կյանք է առնում այսօր մեր նոր Հայաստանի մեջ, մեր ազատ ու անկախ հանրապետության այս օրերին: Եվ, հետևաբար, հանուն մեր ժողովրդին, հանուն մեր Եկեղեցուն, ես ողջունում եմ ամենաքաղցր սիրով Նորին Սրբության աղոթակցությունը մեզ հետ, ոչ թե միայն ներկայությունը, այլ աղոթակցությունը մեզ հետ:

Այսօր ես ցանկանում եմ, որ մեր ժողովրդի զավակներն իմանան, թե

Նորին Ամենապատվությունը, որ ահավասիկ երեք օրերից ի վեր մեզ հետ է, տեսավ մեր ժողովրդի մեկ կողմից պատմական ժառանգության հարստությունը և մյուս կողմից մեր կյանքի նոր կենսայնության, նոր աշխուժության, քրիստոնեական հավատքին մեր Եկեղեցու ավանդության վերաբացվելու, վերստին հաղորդվելու և նրանով զորանալու շքեղ երևույթը: Նա եղավ Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնում, խոր վիրապում, Գեղարդավանքում, ապա եղավ հոգևոր համերգում, հանդիպեց մեր Հանրապետության վսեմաշուք նախագահին, Ազգային Ժողովի նախագահին, և վաղը հանդիպելու է մեր նոր վարչապետին, մեր պետական ավագանիին, եղավ մեր հոգևորական եղբայրներին, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամներին, առաջնորդ սրբազաններին հետ: Երեկ մենք ունեցանք աշխատանքային մի հանդիպում երկու Եկեղեցիների զործակցությանը համար, նա եղավ մեր նոր սերնդի Հոգևոր Մեմարանի սաներին հետ, և տեսավ նաև այն նոր շունչը, որ առավել ևս ծաղկում է մեր Հայաստան աշխարհում և ողջ Հայ Եկեղեցու կյանքում:

Այսօր, այս Ս. Պատարագին, ես ցանկանում եմ, որ մեր սիրեցյալ եղբայրը՝ Թեոկտիստ Պատրիարքը, իրեն ընկերացող հոգևորական և աշխարհական մերկայացուցիչների հետ միասին, երբ վերադառնա վաղը ի Ռուսինիա, տանի այս ամբողջ ժողովուրդին անվերապահ սերը և իսկական սերը և գնահատանքը Ռուսինիայի Եկեղեցուն, Ռուսինիայի ժողովրդին և Ռուսինիայի պետությանը, որովհետև, շնորհաբար երբեք եղբայրներ և քույրեր, որ աշխարհումս հազվագյուտ ազգերից մեկը եղավ Ռուսինիո ժողովուրդը, որ դարեր շարունակ մեր ժողովրդին սիրով, եղբայրաբար ընդունեց, երբ նա հալածական Հայաստանից, Անի քաղաքից, և ապա 14-րդ դարին Կիլիկյան աշխարհից գնաց այնտեղ և մի տուն գտավ, երբ մարդիկ իր տունը քանդել էին և քանդում էին: Ես երկու անգամ եղել եմ Ռուսինիայում, վերջին անգամ որպես Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց, և անձամբ տեսել եմ, վկան եմ եղել այդ սիրույն լայնախոհության, որ ցույց է տվել ռուսինացի ժողովուրդը և Ռուսինիո Օրթոդոքս Եկեղեցին հանդեպ մեր Եկեղեցուն և մեր ժողովրդին:

Այսօր խոսքը պատկանում է մեր սիրեցյալ եղբորը՝ Թեոկտիստ Պատրիարքին, որպես եղբայրական սիրո նշան, և որպես ճշմարիտ հավատքի, ուղիղ հավատքի, և այդ ուղիղ հավատքը քարոզելու իշխանության նշան եղող այս գավազանը ես, հանուն Մայր Աթոռին, նվիրում եմ իմ սիրելի եղբորը և նրա կատարած ուղղափառ քարոզությունը տարիներ շարունակ, և մանավանդ այսօր՝ իր Պատրիարքական գահակալության տասներորդ տարեդարձին առիթով, այդ իր սքանչելի ուղղափառ քարոզությունը ստանա մի հայկական գույն և զորանա ինքը, իրենց հոգևորականությունը, սինողը և բոլոր ժողովուրդը Ռուսինիայի մեջ:

Թող Աստված իրեն երկար կյանք տա և իր գործունեությանը՝ քեղուն արդյունավորումս:

Այնուհետև վեհափառ Տերը Թեոկտիստ Պատրիարքին հանձնեց Աստվածային ճշմարիտ հավատքը քարոզելու իշխանության խորհրդանիշ գավազանը:

Ապա իր փոխադարձ խոսքը ներկաներին հղեց Նորին Ամենապատվություն Թեոկտիստ Պատրիարքը:

«Ձերդ Սրբություն, գերաշնորհ, գերապատիվ սրբազան հայրեր և սիրեցյալ հավատացյալ ժողովուրդ,

Վեհափառ Տեր, թույլ տվեք մեր խորին շնորհակալությունը հայտնել Ձերդ Վեհափառությանն այն ջերմ խոսքերի համար, որ արտասանեցիք Ռումեն Եկեղեցվո և ուսմեն ժողովրդի հանդեպ: Միշտ է, որ այսօր մի նոր էջ ենք արձանագրում մեր Եկեղեցվո պատմության մեջ: Բայց ավելի, քան երբեք, վերարժևորում ենք մեր փոխադարձ սերը ի Քրիստոս, Քրիստոսավանդ սերը, որ թողեց մեզ մեր Տերը և Փրկիչը՝ Հիսուս Քրիստոս: Սերը, որ իր մեջ ընդգրկում է երկինքը և երկիրը այն նպատակով, որ մենք չդառնանք մահկանացուներ: Այլ մենք՝ քրիստոնյաներս, մկրտված հանուն Սուրբ Երրորդության՝ Հոր և Որդվո և Հոգվույն Սրբո, լինենք անհաղթ, հաղթենք մահը, հաղթենք մեղքը, համբերություն ունենանք և կարողանանք հաղթանակել բոլոր տեսակի դժվարությունները այնպես, ինչպես մեր Տերը Հիսուս Քրիստոս հաղթեց մեղքը և մահը և պարգևեց մեզ անմահությունը հոգու:

Այսօրվա մատուցված Սուրբ Պատարագը, որուն ներկա ենք և ներկա ենք եղել մի քանի անգամներ, Հայ Եկեղեցվո Սուրբ Պատարագը իր մեջ ընդգրկված է, պարունակված է այն հրաշալի փորձը անմահության, զոր ծառանգեցինք մենք մեր նախնիներից՝ Սուրբ հայրերից: Այս մտքով և այս զգացմունքներով մենք հաճախ իրար ենք հանդիպում վանականներ, սպասավորներ և նույնիսկ հավատացյալներ, որ այս է նպատակը Եկեղեցվո երկրի վրա՝ ի մի բերելու և հավաքելու բոլոր նրանց, ովքեր հավատում են մեր Տիրոջը՝ Հիսուս Քրիստոսին, իրար մոտեցնելու, և վերջապես իրար միացնելու միության զաղափարի սիրով, միության հանուն Սուրբ Երրորդության: Հոգևոր այս հարստությունը ես նկատել և տեսել եմ նախորդ իմ այցելության շրջանին, ինչպես և այժմ, այսօր այստեղ:

Հայկական վանքեր և եկեղեցիներ գոյություն ունեն Ռոմանիո երկնքի տակ Մոլդավիո իշխանապետ Ալեքսանդր Բարեմուտից սկսյալ, այսինքն՝ 1401-ից սկսյալ և այսօր տեսանք Երևանում, Մատենադարանում, կայսերական կոնդակը Ալեքսանդր Բարեմուտի, որով դրվում էր հայոց առաջնորդարանի հիմքը Սուչավայում, կարևոր մի փաստաթուղթ է ոչ միայն ձեզ համար, այլև մեզ՝ ուսմենացիներիս համար: Այդ փաստաթուղթը ցույց է տալիս մեզ նույն տառապանքը, նույն շարչարանքը, որ ունեցավ հայ ժողովուրդը, նաև ուսմեն ժողովուրդը: Իսկ այդ թվականից սկսյալ մինչև այսօր գոյություն ունի հայոց առաջնորդարանը, որի առաջնորդական փոխանորդ հայր Ջարեմ ծայրագույն վարդապետ Պարոնյանն այսօր ընկերակցում է ինձ:

Սիրելի հավատացյալներ, շատ հետաքրքիր և շատ հուզիչ մի երևույթ է մեզ համար, և պատահական չէ մեր այսօրվա հանդիպումը Վեհափառ Հայրապետին հետ այս Սուրբ Խորանի վրա: Այն հաստատում է մեր դարավոր բարեկամությունը և եղբայրությունը: Մեզ պարտավորեցնում է մեր մարտիրոսների թափած արյունը՝ ուսմեն և հայ: Վեհափառ Հայրապետը հուզումով արտահայտվեց այս մասին այստեղ: Հետևաբար այժմ և այս շրջանի ազատության պայմաններում, ավելի հաճախ ենք իրար հանդիպում, ավելի սրտաբաց Սուրբ Հոգու ներշնչումով և Սուրբ

Հոգու շնորհով տրված բոլորիս ազատության, անկախության պայմաններում: Չնայած որ անցյալի շրջանում, համայնավարության շրջանում այդ ծանր օրերին մենք դարձյալ կապված ենք եղել միմյանց հետ, մանավանդ նրանց համար, ովքեր մարտիրոսությամբ և զոհաբերությամբ ծառայում են մեր Սուրբ Եկեղեցիներում: Այնպես, ինչպես հանգուցյալ Վազգեն Ա Վեհափառը, այնպես, ինչպես Ռուսեն հանգուցյալ հոգեղույս Հայրապետը՝ Ժուստինիան Պատրիարքը, պահեցին, պահպանեցին և ջանք չխնայեցին հոգ տանելու և փառավորելու մեր Սուրբ Եկեղեցիները, որովհետև մենք հավասար ենք և միացած ենք Աստուծո սիրով: Մենք տեսանք այսօր արդյունքը երջանկահիշատակ Վազգեն Ա Հայրապետի այն հզոր աշխատանքի՝ վանքերում և հատկապես ինչ որ տեսանք թանգարաններում հավաքված սիրով և հայ ժողովրդին անմահացնելու նպատակով: Վեհափառ Վազգեն Ա-ն իր առաջնորդության շրջանին Ռուսիմիայում կարողացավ առավել սերտացնել կապը հայերի և ռուսիմացիների և նույնն արեց նաև այստեղ իր հայրապետության շրջանին:

Այս երկու ժամանակակից մեծ Պատրիարքները, Հայրապետները Ժուստինիան և Վազգեն Ա, ցույց տվեցին քրիստոնյա աշխարհին, որ տառապանքը մեզ ավելի է միացնում, ավելի է իրար կապում, մեր կյանքը, մեր էությունը և մանավանդ վերածննդյան հիմքն է մեր այսօրվա նոր կյանքի, հոգեկան կյանքի իր բոլոր ելևէջներով՝ արձանագրելու համար իրենց տառապանքով, Քրիստոսի Եկեղեցու անմահությունը: Այս է այսօրվա ճշմարտությունը, սիրեցյալ հավատացյալ ժողովուրդ, և պարտականությունը հետայսու, որ դրվում է մեր առաջ իրար հետ հանդիպելու և իրար պատմելու և հաղորդակից դարձնելու ոչ միայն ուրախության, ոչ միայն տառապանքի, այլ նաև ընդհանուր մեր ծրագրին: Եկեղեցին մեր և ձեր կարիքն ունի: Եկեղեցին ձեր կարիքն ունի հետայսու ևս, ձեր հզոր նվիրումի, ձեր աշխատանքին՝ ի շահ մեր Եկեղեցվո: Եկեղեցին միշտ կարիքն ունի աղոթքի, հոգևոր խոսքի և տեսողության, նաև ձեր ներկայության: Գարեգին Ա Վեհափառի այցելությունն անցյալ տարի Ռուսիմիա բացառիկ ուրախություն պատճառեց բազմաթիվ ռուսիմացի հավատացյալների, ովքեր հավաքվել էին Մայր Տաճարի շուրջ, Տաճարի ամենամեծ Սուրբի՝ Սուրբ Գիմիտրեոսի անվանակոչության և տոնախմբության առիթով: Ե՛վ ցավի մեջ, և՛ տառապանքի մեջ մենք ստիպված ենք և մենք զգում ենք այդ պարտականությունը իրար հետ լինելու, ապա այսօրվա ազատության և անկախության պայմաններում պարտական ենք զգում է՛լ ավելի իրար հետ հանդիպելու, իրար հետ գործակցելու՝ հանուն միության, խաղաղության և քրիստոնեական սիրո:

Մենք այսօր անցորդ ենք: Մենք անցնելու ենք, բայց հավիտենապես մնում է Քրիստոսի Եկեղեցին: Ինչքանով որ մեր աշխատանքը ավելի լայնածավալ, ավելի հզոր է Եկեղեցու անդաստանի մեջ, դրանով մենք ավելի հավատացած ենք և ավելի նվիրված ենք այս հզոր աշխատանքին՝ ի փառս Հիսուս Քրիստոսի: Մենք ունենք բավականությունն ավետելու այսօրվա աշխարհին Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ հավատը: Մանավանդ այսօրվա մեր պայմաններում, երբ ժողովուրդները փնտրում են այլ

նամականեր, այլ ուղիներ՝ իրենց կյանքը լուսավորելու համար, հայ և ռուսներն հավատացյալներն ունենք բավականությունը ցույց տալու մեր ժողովրդին ճշմարիտ հավատքը ոչ միայն մեր կյանքում, այլ դպրոցներում, մանուկներին և բոլոր նրանց, ովքեր գալիս են հավատքով Սուրբ Եկեղեցի՝ Սուրբ Եկեղեցուց հաղորդվելու համար: Այնպես, ինչպես մեր նախնիները հավատքով և նվիրումով և մարտիրոսությամբ պատվեցին և կառուցեցին սրբավայրերը վանքերի ու եկեղեցիների, այնպես, ինչպես նաև Ռուսիահայում դատավորները, վեհապետները և հավատացյալ ժողովուրդը նույն ջանքերով, նույն նվիրումով կանգնեցրին և կառուցեցին բազմաթիվ եկեղեցիներ և վանքեր, մենք այսօր, չնայած այսօրվա պայմաններին, ունենք պարտականությունը մեր անունն արձանագրելու այդ հզոր աշխատանքում և շարունակելու այդ առաքելությունը այսօրվա մեր կյանքում: Տեսա Վեհաբանում բարերարների, և դա օրինակ պետք է լինի բոլորիս համար՝ մասնակցելու մեր կարողությամբ Եկեղեցու շինության: Մեր Ռուսներն Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակությունը ձեր այս հրաշալի հայրենիքից մեկնում է ամենագեղեցիկ տպավորություններով, մանավանդ տեսնելով այս մեծ պատիվը, զոր այսօր ըրավ նորընտիր Հայրապետը Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա-ն: Եղեք երջանիկ, սիրելի հավատացյալ եղբայրներ և քույրեր, որ ոչ միայն դուք, այլև աշխարհում տարածված բոլոր հայերը տեսնելով մեծ շնորհներով և հարուստ աստվածաբանական գիտելիքներով օժտված նորընտիր Հովվապետին, սիրով շրջապատված Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի հարգարժան անդամներով և հոգևոր դասով, ուսանողությամբ, դասախոսական կազմով ու հոգևոր դպրոցների սաներով: Այս ամբողջը թող լինի ձեզ համար ոչ միայն ուրախություն, այլև երախտագիտական զգացմունքների արտահայտություն: Մենք պարտավոր ենք պահելու և պահպանելու մեր դարավոր հավատքը և մեր դարավոր հոգևոր հարստությունները, որովհետև առաքելական հավատքի առջև այսօր կան որոշ նոր հարցեր, մարդիկ և կազմակերպություններ, ի հայտ են գալիս նոր կրոններ, հակառակ մեր առաքելական ավանդության և հավատքին, սակայն վստահ ենք, որ այս Սուրբ Խորանը, այս Սուրբ Սեղանը և Քրիստոնեական Եկեղեցին մեզ պիտի պահի և պաշտպանի այդ օտար ալիքների առջև:

Ձերդ Սրբություն, սիրեցյալ եղբայրներ, ձեզ բերում և հայտնում են Ռուսներն Եկեղեցու Սուրբ Մինողի և բոլորի կողմից երախտագիտության զգացումների արտահայտությունը, մեր սերը և համակրանքը ձեզ: Վստահեցնում ենք Ձեզ, որ Ձերդ Սրբությունը իր այցելությամբ այնտեղ թողեց մի անմահ էջ մեր Եկեղեցվո պատմության մեջ: Իսկ Ձեր ներկայությունը Ռուսիահայում եղավ որպես արևի մի ցող, մի շող, որ եկավ լուսավորելու մեր աշխարհը: Եվ որպեսզի մի անգամ ևս արտահայտվի Ձեր սիրելի ներկայության զգացումը այնտեղ՝ Ռուսիահայում, և մեր այցելությունը, մեր ներկայությունը այստեղ՝ այս Սուրբ Խորանի վրա, Ձեզ բերեցինք Սուրբ Անտիմոսի յուղաներկ սրբապատկերը որպես նվեր և գնահատանք, որ եղել է Ռուսիահայում նահատակված մեծագույն մարտիրոսներից մեկը և եղել է միտրոպոլիտ առաջնորդ՝ իր կյանքը զոհելով հանուն քրիստոնեության: Այս Սուրբը

թող լինի մեզ միության, համագործակցության ոահվիրա: Մեր սերը և համակրանքը Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի հոգևոր և աշխարհիկ անդամներին, Վեհափառ Հայրապետի գործակիցներին, երգչախմբի անդամներին և բոլոր նրանց, ովքեր իրենց մասնակցությունը բերեցին այս հրաշալի հանդիպմանը և այցելությանը ի Հայաստան աշխարհ:

Աստուծո օրհնությունը լինի ձեր վրա այժմ և միշտ և հավիտյան. ամեն»:

Նորին Արքություն Գարեգին Ա Վեհափառը մեծ ուրախությամբ ընդունեց Ռուսինիայի Եկեղեցու առաջնորդի նվերը:

Ա. Անտիմոսի սրբապատկերը հանձնելու պահին

Հավարտ Սուրբ Պատարագի, Վեհարանի հյուրաբարհուն տեղի ունեցավ պաշտոնական ճաշկերույթ, որի ընթացքում գույզ պատվիրակությունների կողմից փոխանակվեցին հուշանվերներ:

ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՏՆԸ

Նույն օրը, երեկոյան ժամը 18.30-ին, Գարեգին Ա Վեհափառ Հայրապետը, Նորին Արքություն Թեոկտիստ Պատրիարքը, ինչպես նաև երկու պատվիրակությունների ներկայացուցիչները կառավարության ընդունելությունների տանը մասնակցեցին ի պատիվ Թեոկտիստ Պատրիարքի և նրա գլխավորած պատվիրակության կազմակերպված հատուկ ընդունելություն-հանդիպմանը, որին ներկա էին պետական բարձրաստիճան այրեր, դիվանագիտական, միջազգային կազմակերպությունների, բարեսիրական ընկերությունների և այլ հարանվանությունների ներկայացուցիչներ, «Հ հավատարմագրված արտակարգ և լիազոր դեսպաններ, հոգևորականներ:

Ընդունելություն-հանդիպմանը ներկա էին նաև «Վարչապետ Արմեն Սարգսյանը, Սահմանադրական դատարանի նախագահ Գագիկ Հարությունյանը, «Նախագահի խորհրդական Վահագն Խաչատրյանը, «Կրոնից գործոց խորհրդի նախագահ Լավար Սուշյանը և բարձրաստիճան այլ պաշտոնյաներ:

Հավարտ հանդիպման տրվեց պաշտոնական ընթրիք:

ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ՆԻՍՏԵՐԻ ԴԱՎԼԻՃՈՒՄ

Այցելության վերջին օրը, նոյեմբերի 11-ի առավոտյան ժամը 10-ին, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա Հայոց Հայրապետը և Ռուսինիայի Ուղղափառ Եկեղեցու հովիվ Թեոկտիստ Պատրիարքը մասնակցեցին Ալգային Ժողովի նիստերի դահլիճում տեղի ունեցած «Նախագահ Լևոն Տեր-Պետրոսյանի երդման հանդիսավոր արարողությանը: Համաձայն ավանդույթի, նորընտիր նախագահը երդման խոսքն արտասանեց Մատենադարանում պահվող 7-րդ դարի թվագրում ունեցող հայերեն հնագույն ձեռագիր Աստվածաշնչի վրա:

Օրինության պահին

Հավարտ երդման, Հայաստանի Հանրապետության նախագահին օրհնեց Սորին Արքություն Գարեգին Ա Վեհափառը:

ԹԵՈՎԿՏԻՍՏ ՊԱՏՐԻԱՐԷԻ ԽՈՍԺԸ՝ ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՐԸՉՈՒՆԷԻՑ ԲԻԲԼԻԱԿԱՆ ԱՐԱՐԱՏԸ ԳԻՏԵԼՈՒՑ ՀԵՏՈ

«Նախագահի երդման արարողությունից հետո, երկու Հայրապետներն իրենց շքախմբերի ուղեկցությամբ Մայր Հայաստան հուշարձան-կոթողի բարձունքից դիտեցին Հայաստանի Հանրապետու-

թյան գեղատեսիլ մայրաքաղաքի՝ Երևանի համայնապատկերը, զմայլվեցին քաղաքի ու Արարատյան դաշտի աշնանային անկրկնելի գեղեցկությամբ: Ապա Թեոկտիստ Պատրարքը, իր առջև դեմ-հանդիման տեսնելով Բիբլիական Արարատը, իր բերկրանքն ու տպավորությունը կիսեց ներկաների հետ. «Այն, ինչ որ զգում եմ այժմ, զգացել եմ նաև այն ժամանակ, երբ ընթերցել եմ Սուրբ Գործք: Այս ամենը նկարագրվել և պատմվել է Սուրբ Գրքում: Ջրհեղեղը, որ տարածվեց աշխարհով սեկ, արդյունքն էր այն չարիքների և մեղքերի, որ գործել էին մարդիկ: Աստծու հրամանով Նոյյան տապանն իջավ այս լեռան վրա, և մարդկությունը վերստին փրկվեց՝ փրկելով ընդհանրապես բովանդակ աշխարհը: Ահա Աստծու սիրո մի վկայությունը՝ տրված մարդկանց: Այս պատգամն այսօր սովորում ենք մենք Արարատից և Արարատը դիտելով, որպեսզի լինենք ավելի բարի, ավելի մոտենանք Աստծուն, ավելի խնդունորեն ընկալենք Եկեղեցու ճշմարտությունը, որպեսզի մարդկության կյանքում չկրկնվի նույն ջրհեղեղը, որովհետև մարդկությունը, հարստանալով, կյանքից և իր նյութական շահերից ելնելով, շատ է փոխվել այսօր ևս: Մեր, նաև ողջ մարդկության միջից վերացնելու համար ատելությունը, հիշում ենք Աստծու դատաստանը:

Եկեղեցին պետք է ճշմարտացի լինի՝ հիշեցնելու մեզ բոլորիս, որ մարդիկ Աստծու ստեղծած էակներն են: Աստված մեզ փրկում է ամեն տեսակ չարիքից՝ դնելով Նոյյան տապանի մեջ, իսկ այդ Նոյյան տապանը այսօրվա մեր Մայր Եկեղեցին է՝ հիմնված Սուրբ Գրքի պատվիրանների վրա, հիմնված Սուրբ Հայրերի ավանդներին: Այս Նոյյան տապանը, որ է Եկեղեցին, մեզ կտանի դեպի փրկություն, դեպի Աստծու ճշմարիտ ճանապարհը: Այստեղից, ներկայությամբ Անհայտ զինվորի այս հրաշալի հուշակոթողի, միասին, Ամենայն Հայոց Հայրապետի հետ, մեր աղոթքն ենք վերառաքում առ Բարին Աստված, որ պահի, պահպանի մեր Մայր Եկեղեցիները, հավատքով ծառայենք նրան՝ բովանդակ աշխարհին փոխանցելով մանավանդ լավատեսություն, որովհետև Աստված մեզ բոլորիս սիրում է: Ինչպես ասում է Հովհաննես Ավետարանիչը, Աստված սեր է: Ոչ մի տեղ չենք կարող տեսնել Աստծո այս սերը ավելի գեղեցիկ և ավելի խորիմաստ, ինչպես տեսնում ենք այստեղ այսօր, այս հրաշալի բնության մեջ: Մարդկային բնությունն է ստեղծվել՝ փառաբանելու Աստծու փառքը, որպես ուղենիշ հիշեցնելու միշտ, որ մենք պետք է մոտենանք Աստծուն, մոտենանք Աստծու գիտությանը և սրբությամբ ծառայենք մեր Մայր Եկեղեցուն: Աստված թող օրհնի, պահի և պահպանի մեզ բոլորիս: Ամեն»:

«ՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ՄՈՏ

Նույն օրը, կեսօրին, երկու Հայրապետներին ընդունեց «Նորընտիր վարչապետ Արմեն Սարգսյանը:

Ջերմագին ողջունելով քույր Եկեղեցիների հոգևոր առաջնորդներին՝ վարչապետը նշեց, որ հայ և ռուսին ժողովուրդները ճակատագրով շատ են նման միմյանց, իսկ նրանց դարավոր բարեկամությունն այսօր մի նոր շուք ու փայլ է ստացել, որն իր ուրույն դրսևորումն է գտնում նաև տնտեսական բնագավառում:

Ընդհանրապես հայտնելով ջերմ ընդունելության համար՝ Թեոկտիստ Պատրարքն ի մասնավորի ասաց. «Պարոն Վարչապետ, հուզված ենք և շատ ուրախ այս րոպեին, որ Ռուսեն Ուղղափառ Եկեղեցու պատվիրակությունն այցելելով Հայաստան, հանուն Ռուսինահայ գաղութի, իր ծրագրում ընդգրկում է Հայաստանում նոր ընտրված պարոն վարչապետի հետ հանդիպումը: Բովանդակալից և հրաշալի պայմաններ, որպեսզի մեր գործողությունը հոգևոր իմաստով լինի ու տարվի՝ ի շահ և համրապնդումն մեր երկու ժողովուրդների բարեկամության: Կարծում եմ, մեր հանդիպման կարևոր պահն է այժմ: Մեր երկու Եկեղեցիներն էլ հավատում և պատվում են սրբապատկերները՝ որպես մեր հոգիների գորավիզի: Ինչպես Ռուսինհայում, այստեղ՝ Հայաստանում ևս տեսանք ու համոզվեցինք: Ուստի, որպես գեղեցիկ հուշ մեր այսօրվա բարեկամական հանդիպման, մեր Եկեղեցու Սրբերից մեկի սրբապատկերն եմ հանձնում Ձեզ, որ իր գործողությամբ և իր կարողությամբ սեր տարածեց ժողովուրդների միջև, սեր՝ հանդեպ հայրենիքը, սեր՝ հանդեպ ազգային Եկեղեցին: Ընդունեք այս նվերը որպես հայ և ռուսեն ժողովուրդների բարեկամության արտահայտություն, ինչպես նաև հոբելյանական այս մեղալը, որ նվիրված է մեր Եկեղեցու անկախության 110-րդ տարեդարձին»:

Հուշանվերների փոխանակումից հետո պատասխան խոսք ասաց ՀՀ նորընտիր վարչապետը:

ՄԵԿԵԼՈՒՑ ԱՌԱՋ

Օրվա երկրորդ կեսին Նորին Սրբություն Գարեգին Ա Հայրապետը և Նորին Ամենապատվություն Թեոկտիստ Պատրարքն իրենց շքախմբերով վերադարձան Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին, ուր ՀՀ Պետական հեռուստատեսության համար շուրջ 20 րոպե տևողությամբ հարցալույց անցկացվեց:

Այս Մայր Տաճարում, Իջման Սուրբ Սեդանի առջև, երկու Հայրապետներն իրենց հրաժեշտի գոհաբանական աղոթքն առաքեցին առ Ամենակարողն Աստված: Ողջերթի արարողության ընթացքում հրաժեշտի ջերմ խոսքեր փոխանակեցին երկու հոգևոր հովիվները, որից հետո եկեղեցական թափոռի ուղեկցությամբ պատվարժան հյուրերն ուղղվեցին դեպի «Չվարթոնց» օդանավակայան:

Ճանապարհողների թվում էին ՀՀ Կրոնից գործոց խորհրդի նախագահ Լալար Սուրյանը, ՀՀ նախագահի խորհրդական Վահագն Խաչատրյանը, թեմակալ առաջնորդները, Մայր Աթոռիս միաբանները՝ Նորին Սրբություն Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Հայրապետի գլխավորությամբ:

Բարի ճանապարհ Ձեզ, Թեոկտիստ Պատրիարք: Թող Ձեր փոխադարձ այցելությունը դառնա հայ և ռուսին ժողովուրդներին կապող հոգևոր այն կամուրջը, որով պիտի նրանք առաջնորդվեն դեպի Աստվածառաք վարդապետը, դեպի հավերժություն: